

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskerens Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

SIDSTE NYT.

UGEBLAD FOR SORANERE

Nr. 16.

6. Marts 1915.

2. Aarg.

Udgået fra Landetallet
for Sjællands Bibliotek

Mens Tæppet er oppe —.

— 0 —

Der sidder du Tilskuer, glad og velbehagelig i dit Puds og kigger op mod Scenen med et lille ironisk Smil paa dit velbarberede Ansigt, der sidder du med din gode Søndagsmiddag i din velfungerende Mave. O, gid dit kritiske Øje kunde kigge ind bag Kuliserne, da vilde dit Anstrøg af Ironi forsvinde og gøre Plads for dyb Medfølelse og Overbærenhed. Men det kan du ikke, og det bryder du dig heller ikke om. Du er Tilskuer, I andre er Gøglerne, well, saa lad Tæppet gaa, saa vil det vise sig, hvem der bliver vejjet og fundet for let! — —

Det er under Slutningen af Forspillet. Bag det dølgende Forhæng hersker vanvittig Febrilskhed, skønt alt er i Orden. Rystende Hænder foldes og rækkes i Bøn mod Loftet — man opmuntrer hinanden med „at det gaar nok,“ skønt man inderst inde er overbevist om, at det gaar ad Hedehusene til.

„Forlad Scenen“, — det er Instruktøren, rolig og kold (?) med Uhret i Haanden, „Saa — lad Tæppet gaa.“

Man holder Vejret og prøver paa at synke en underlig Klump, man har i Halsen. Der lyder et enkelt Klap dernede, et til, flere, og saa bruser hele Salen i Begejstring over det sceniske Arrangement. Man synker Klumpen og danser ellewild rundt — Isen er brudt!

Den første Person hæver sin snøvlede Røst og vækker dæmpet Latter — da han gaar ud bruser Bifaldet igen. Bare han ikke er meget bedre end Du selv — saa, blot du snart skulde ind. Der har vi Snøvleren. Man styrter hen og lykønsker ham hviskende og slaar ham paa Skulderen og ønsker Bæstet tusind Mil væk. — Der kommer Elskeren ud efter sin første Scene: „Hvordan synes I det gik?“ Det ved jeg ikke — jeg, stakkelind

selv nu! Elskeren farer hen og retter paa sit Slips, det bliver han ved med hele Aftenen. Der staar en anden Person og skal ind. Hans Ansigt er alvorligt, men idet han lukker Døren til Scenen op, forvandles han ganske. Hans Ansigt er et Smil og Øjnene straalere af Glæde. Saa, naar han er færdig, er det din Tur.

Du kigger anspændt gennem en Revne i Døren og tripper urolig paa Fødderne — saa nu! Og saa er du ikke Freddy mere, men det gamle Bæst af en Naalemagermester, og du gaar op i ham — du *bliver* Naalemagermester — eller *burde* blive det. Og saa lever du dig ind i Stykket, og det gør de andre ogsaa, og omsider kan vi spore, at vi kan bære Sejren hjem.

Og ude bag Kuliserne falder der lidt mere Ro over de oprørte Sind.

Elskerinden der før sad stille og forstemt i en Krog er blevet oprømt og har faaet Kærlighedsglød paa de blege Kinder. Elskeren retter ikke mer paa Slipset, og den gamle Far sluger den Appelsin han før afslog koldt i sin Nervøsitet. Hver Gang en Person kommer ud, og Bifaldet ledsager ham, saa jubler vi derinde. Ak, der skal blot lidt til, for at glæde Menneskenes Børn.

Saa bliver der pludselig saa underlig stille paa Scenen — man hører kun Suffløren Hvisken. De er gaaet i Stykker! Mit Hjerte bløder for dem derinde — for jeg har prøvet det selv. Suffløren raaber saa højt hans Fag tillader ham det. Manden paa Scenen bliver endnu mere tosset. Det saa farligt ud. Saa hvisker hans Medspillende, der kan hans Rolle ligesaa godt, som sin egen — takket være de utallige Prøver — det forløsende Ord; Vedkommende laver en pudsig Grimace og klarer Situationen: Publikum, det tusindøjede Uhyre, har intet mærket.

Saa kommer endelig Slutningssangen. Da den sidste Tone dør, brager det endnu mere end før, og vi skriger Hurra indvendig — det er nu rart at faa Løn for sit Arbejde! — Da jeg kommer ud, falder jeg i Armene paa Sminkøren: Saa gik det alligevel!

Sorø, i Februar 1915.

FREDDY.

En Stemning.

(Fra Grønland).

—o—

Mod Nord fortsattes Dalen helt ind til Indlandsisen, hvis øverste Kuppel var rosenfarvet af Midnatssolens Straaler. Paa begge Sider af Dalbunden hæver Fjældene sig op til en Højde af ca. 1000 Meter. Der gik et Rensdyr med sine to smaa Kalve, og i en lille Fjældso lidt længere inde i Dalen, leger Laksene muntert, idet de undertiden brød Søens spjelblanke Flade med et Slag af deres Halefinne. — Kan man tænke sig noget lykkeligere Væsen end Rensdyret og de muntre Laks? —

Mod Syd fortsættes Fjorden en halv Snes Mil (eng.) længere ind. Dens Sider tegner sig skarpt mod den lyse Morgenhimmel og ligger indhyllt i et underligt, lidt sløret, blaaligt Skær. Og dér, helt inde ved Bunden af Fjorden ligger en lille aflang Prik. Det er vor Motorbaad. . . .

Den er et af Menneskenes utallige Mesterværker, et Bevis paa hvad Menneskene formaar; men hvad er den i Sammenligning med dette Mesterværk, som her ligger udfoldet for ens Øje? Intet! Man føler at der dog er noget som Menneskene ikke kananfærdige. „Det er godt, noget sidder saa højt, at ikke alt Folket kan naa.“

— — —

Langsomt gik jeg ned til Stranden, skubbede Baaden ud og roede om Bord. — —

Det var mit sidste Indtryk af Grønland, før jeg rejste ud til det ny Liv, som ventede mig i det vidunderlige Land Danmark, som jeg havde hørt saa meget og æventyrligt om.

En Maaned efter var jeg i Sorø. — — —

I „Kinografen“.

—o—

Det er Lørdag Aften. Nede ved „Kino“ens røde Løgte samler der sig efterhaanden en lille Skare, ivrigt studerende farve-

lagte og billedsmykke Programmer. Enkelte af d'Hrr. er Rigmænd d. v. s. de ejer 20 Øre til en Billet, de andre er ikke slet saa lykkelige, men de gaar rundt og laaner hist og her en 1 Øre, indtil Summen er blevet samlet. Saa gaar de alle ind med et lykkeligt, forventningsfuld Smil paa Læberne. Snart sidder alle bænkedede inde i det elegante Kinografflokale. Et Par Børn skriger, tre af Byens Pensionatsværtinder passiarer, saa alle nyder godt deraf, og en Hund, der er sluppet med ind, løber rundt og lopper sig mod Tilskuernes Ben.

Saa kimer Klokken for anden Gang, og oppe paa det hvide Lærred viser der sig nogle Billeder fra det ulykkelige Belgien. Dernæst følger Aftenens Clou: det store spændende Drama og alle følger med spændt Opmærksomhed Helten og Heltinden gennem de mange Farer, de maa gennemgaa inden, de favner hinanden som en værdig Slutning paa Dramaet.

Man ser den ene Scene, mere spændende end den anden, men er alligevel lidt skuffet, da man i Paris genser en Bygning der har en mærkværdig Lighed med Gentofte Raadhus og lidt senere genkender en dansk Postkasse i Langgade. Naa, men godt var det nu alligevel!

(Sluttes).

PRÆMIE-OPGAVEN.

1. Præmie tilfaldt J. Nielsen 3.b og 2. Præmie: S. B. Larsen 2.g.n. — Ny Opgave i et af de nærmeste Nr.

Hold: „SIDSTE NYT“! 60 Øre Kvartalet.

Skrædermester V. Nielsen

ved Postgaarden.

Anbefaler sig for Eleverne med Dagligdragter, Galauniformer og Kasketter til billige Priser. Garanti for god Pasning.

Reparationer udføres hurtigt og billigt.

Husk

Tlf. 258.

Skrædermester V. Nielsen ved Postgaarden.

Tlf. 258.

Redaktion og Ekspedition: Sorø Akademi.

Sorø Bogtrykkeri (Aktieselskab) ved Rasmussen-Kr.